

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2008-318-0078

Dato: 27. november 2008

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 14 af 20.oktober 2008. Spørgsmål er stillet efter ønske fra Mikkel Dencker (DF).

(Alm. del).

Kristian Jensen

/Thomas Larsen

Spørgsmål:

Ministeren bedes oplyse, hvor stort provenutabet vil være, hvis marginals-katten sænkes til 50 pct. fra det nuværende niveau. Ministeren bedes ligeledes oplyse, om der kan foretages sikre beregninger af såkaldte dynamiske effekter af en sådan nedsættelse, og i bekræftende fald ønskes sådanne beregninger foretaget.

Svar:

Spørgsmålet forstås således, at for skatteydere der både betaler mellem- og topskat på i dag 63 pct., nedsættes marginals-katten inklusiv AM-bidrag til 50 pct. gennem en reduktion af topskattesatsen.¹

Alle økonomiske forudsigelser hviler på en række beregningsforudsætninger og er behæftet med usikkerhed. Det gælder hvad enten der er tale om umiddelbare provenuskøn ved skatteændringer, dynamiske effekter ved skatteændringer eller prognoser for f.eks. udviklingen i produktion, beskæftigelse og priser.

For at opnå en højeste marginals-kat på 50 pct. for en skatteyder som bor i en gennemsnitskommune, medfører det en reduktion af topskattesatsen fra de nuværende 15 pct. til ca. 1,38 pct.²

Det forudsættes, at det skrå skatteloft nedsættes parallelt fra de nuværende 59 pct. til 45,38 pct.

En sådan nedsættelse af marginals-katten til 50 pct. medfører et umiddelbart provenutab på knap 17 mia. kr. (2009-niveau).

Ved at sænke marginals-katten til 50 pct., vil en del af det umiddelbare provenutab på knap 17 mia. kr. komme tilbage i statskassen som følge af øget forbrug af vare og tjenesteydelser, der genererer indtægter via moms og afgifter (automatisk tilbageløb). Det automatiske tilbageløb vurderes at udgør knap 4¼ mia. kr. ved en reduktion af topskattesatsen til 1,38 pct. Skatteindtægter fra automatisk tilbageløb kan indregnes med høj grad af sikkerhed, og er medtaget i beregningerne nedenfor.

Dynamiske effekter kan ikke forudsiges med samme grad af sikkerhed, som det gælder for de umiddelbare effekter. For at vurdere størrelsen af dynamiske effekter, betragtes empiriske studier, som har beregnet provenueffekter af en given skatteændring.³

De kvantitative effekter på arbejdsudbuddet kan opdeles i time- og deltagelseeffekten. En nedsættelse af marginals-katten betyder, at den gennemsnitlige arbejdstid forøges – den såkaldte timeeffekt. Timeeffekten skønnes til ca. 6 mia. kr. ved en ufinansieret nedsættelse af marginals-katten til 50 pct. Når gennemsnitsskatten reduceres, er der flere personer, som overgår fra overførelser til beskæftigelse, idet nettogevinsten ved at komme i arbejde øges.

¹ Beregningerne er eksklusiv kirkeskat.

² Marginalskattesatsen ekskl. kirkeskat bliver for en topskatteyder herefter:

$8,0+0,92*(24,813+8,0+5,26+6,0+1,378) = 50,0$ pct.

Bundskattesats er fra 2010 på 5,26 pct. Forhøjelsen af den gennemsnitlige kommunale skattesats fra 24,577 til 24,813 i 2008 betød, at regeringen nedsatte bundskatten med 0,22 procentpoint for at sikre skattestoppets overholdelse. På grund af konjunktursituationen i 2008 valgte regeringen at udskyde reduktionen i bundskatten fra 2008 til 2009, således bundskattesatsen i 2009 er på 5,04 pct.

³ Se Rapport om skatternes økonomiske virkning (StØV) for yderlige information om underliggende antagelser.

Ved at sænke marginals-katten til 50 pct., forekommer der ikke deltagelseeffekter for personer i bunden af indkomstfordelingen, idet gennemsnitsskatten for disse personer ikke berøres. Der vil dog forekomme mindre deltagelseeffekter i den øvre del af indkomstfordelingen, idet nedsættelsen af marginals-katten ligeledes reducerer gennemsnitsskatten og der igennem kompensationsgraden efter skat. Deltagelseeffekten skønnes at styrke de offentlige finanser med ca. ¼ mia. kr. Efter automatisk tilbageløb og virkninger på arbejdsudbuddet via time- og deltagelseeffekten skønnes provenutabet i alt at udgøre ca. 6½ mia. kr., hvilket svarer til en selvfinansieringsgrad på ca. 62 pct.

Udover kvantitative effekter på arbejdsudbuddet tyder udenlandske empiriske studier på, at skatterne kan have effekt på indsatsen på arbejdsmarkedet. Der foreligger imidlertid ikke tilsvarende undersøgelse på danske data. Indsatseffekten består i, at en lavere marginals-kat øger gevinsten af en større arbejdsindsats i den beskæftigedes arbejdstid, hvilket medfører højere løn her og nu eller mulighed for forfremmelse mv. På samme måde øger skattelettel-sen tilskyndelsen til at være mobil mellem forskellige brancher og geografiske arbejdssteder, hvor arbejdsindsatsen er forbundet med en højere løn.

Progressive skatter på arbejdsindkomst reducerer ligeledes tilskyndelsen til tage en længe-revarende uddannelse, og at vælge en uddannelse, der giver en høj løn. På trods af at en lang række andre faktorer end økonomi formegentlig er vigtigere for unges uddannelses-valg, må det også lægges til grund, at størrelsen af den indkomst efter skat, som man kan forvente at opnå i kraft af uddannelsen, også spiller en rolle. En lettelse af marginals-katten kan derfor påvirke uddannelsessammensætningen af arbejdsstyrken i retning af et generelt højere kvalifikationsniveau og større søgning til uddannelse med høj løn evt. som kompen-sation for ansvar m.v. Derudover reducerer progressive skatter tilskyndelsen til at gennem-føre en valgt uddannelse på normeret tid.

Størrelsesordenen af de kvalitative effekter er generelt mere usikker end de kvantitative arbejdsudbudseffekter. Eventuelle kvalitative effekter på arbejdsudbuddet vil komme til ud-tryk ved højere produktivitet/timeløn og dermed medføre større skatteindtægter. Med de gældende reguleringsprincipper vil højere produktivitet imidlertid også medføre højere of-fentlige udgifter på grund af højere offentlige lønninger og større udgifter til indkomstover-førsler - pga. satsreguleringen. Kvalitative effekter vil imidlertid indebære et højere vel-stands-niveau – gennem højere gennemsnitsindkomst for de beskæftigede og højere ind-komster til overførselsmodtagere. Virkningen på de offentlige finanser afhænger derfor af, i hvilket omfang en indsatseffekt i den offentlige sektor giver sig udslag i større produktion med et uændret antal ansatte, eller uændret offentlig service med færre ansatte (men uænd-ret lønsum).

Det skal generelt understrejes, at resultater af empiriske studier er usikre, og adfærdseffek-ternes virkning på provenuet dermed er behæftet med usikkerhed. Endvidere er de anvendte elasticiteter typisk et resultat af empiriske undersøgelser med udgangspunkt i data, hvor va-riationen i beskatningen ofte er beskeden. Det er derfor ligeledes usikkert, om de empiriske resultater umiddelbart kan anvendes til at belyse store ændringer i beskatningen.